

Document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:CATIM:2025:062.#####

#####

CURTEA DE APEL TIMIȘOARA

OPERATOR 2928

SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. #####/115/2024*

SENTINȚA CIVILĂ NR.###

Ședința din camera de consiliu din data de 27.11.2025

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: #####-#####

GREFIER: #####

S-a luat în examinare conflictul negativ de competență materială ivit între Secția I Civilă și Secția II Civilă de Contencios administrativ și fiscal ale Tribunalului #####-##### în acțiunea formulată de reclamantul ### ##### în contradictoriu cu pârâta ##### de Pensii Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne.

Curtea, raportat la actele dosarului, văzând că prezenta cauză este supusă soluționării în Camera de Consiliu, fără citarea părților, constată cauza în stare de judecată și o reține spre soluționare.

C U R T E A,

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

1. Cererea de chemare în judecată și argumentele părților:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului #####-##### sub nr.#####/115/2024, la data de 30.12.2024, reclamantul ### #####, în contradictoriu cu pârâta ##### de Pensii Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne, solicită instanței ca, prin sentința ce o va pronunța, să dispună:

-obligarea pârâtei la calcularea și restituirea sumelor reținute din pensia reclamantului în perioada ianuarie – decembrie 2024, cu titlu de impozit progresiv, efectuate în aplicarea art.101 Cod fiscal, astfel cum a fost modificat prin Legea nr.282/2023, suplimentar celor corespunzătoare cotei de impozit de 10% reglementate de art.64 Cod fiscal;

-obligarea pârâtei la plata acestor diferențe actualizate în funcție de indicii de inflație și cu dobânda legală penalizatoare, începând cu prima reținere din pensia reclamantului și până la executarea integrală a obligației principale.

În motivarea cererii formulate, reclamantul arată că are calitatea de pensionar militar, beneficiind de pensie de serviciu, recalculată în baza Legii nr.223/2015 privind pensiile militare de stat, iar începând cu luna ianuarie 2024 cuantumul pensiei i-a fost redus substanțial prin aplicarea unor cote de impozitare suplimentare (în cazul reclamantului, de 15% (și după caz, de 20%)), potrivit art.101 Cod fiscal, astfel cum a fost modificat prin Legea nr.282/2023, publicată în Monitorul oficial nr.950 din 20.10.2023, spre deosebire de cota unică de impozitare de 10%,

prevăzută de art.64 din Codul fiscal, care era aplicabilă anterior. Reclamantul susține că impozitarea corectă ar fi trebuit să fie aplicată la cota unică de 10%, conform Art. 101 alin. (2) din forma anterioară a Codului fiscal și Art. 64 din actuala dispoziție, considerând că este îndreptățit la despăgubiri pentru diferența reținută în plus.

Argumentul central al acțiunii îl constituie Decizia Curții Constituționale a României (CCR) din 19.12.2024, care a declarat neconstituțional Art. 101 din Codul fiscal în forma modificată prin Legea nr. 282/2023. CCR a constatat că modul de calcul al impozitului, bazat pe o distincție între componenta contributivă și cea necontributivă și raportat la indicatori variabili (câștigul salarial mediu brut și net), încalcă principiul legalității și securității raporturilor juridice (Art. 1 alin. (5) din Constituție), deoarece nu oferă o modalitate clară de calcul a părții contributive și supune pensia unei recalculări anuale incerte.

Reclamantul arată că, în urma deciziei CCR, rămân aplicabile dispozițiile Codului fiscal care prevăd cota de impozit de 10%.

De asemenea, reclamantul invocă Decizia CCR nr. 223/2012 pentru a susține că deciziile Curții se aplică cauzelor pendinte (aflate în curs de judecată) la data publicării lor în Monitorul Oficial, solicitând instanței să constate neconstituționalitatea textului legal în baza căruia s-au făcut reținerile și să îi remită diferența reținută nelegal.

Suplimentar, reclamantul solicită actualizarea sumelor datorate cu indicele de inflație și acordarea dobânzii legale penalizatoare, invocând Art. 1535 din Noul Cod civil și o decizie a Înaltei ##### de Casație și Justiție, ca forme de reparare integrală a prejudiciului cauzat de neexecutarea la timp a obligației de plată a pensiei integrale.

Pârâta ##### de Pensii Sectorială a M.A.I. formulează întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Pârâta invocă prioritar excepția netimbrării cererii, apreciind că litigiul vizează modificările legislative aduse Codului fiscal, ceea ce face incidente prevederile Legii contenciosului administrativ și ale O.U.G. nr. 80/2023 privind taxele judiciare de timbru, solicitând anularea cererii.

Pe fond, pârâta susține că a acționat în litera legii. La momentul efectuării reținerilor (începând cu 01.01.2024), prevederile Art. 101 Cod fiscal, modificate prin Legea nr. 282/2023, erau în vigoare și se bucurau de prezumția de constituționalitate și legalitate. Prin urmare, nu se poate reține o atitudine culpabilă a Casei de Pensii în aplicarea legii. Deciziile CCR nu au efect retroactiv. Pârâta invocă principiul neretroactivității legii (Art. 15 alin. (2) din Constituție și Art. 6 Cod civil), susținând că legea nouă (cu impozitarea progresivă) a fost aplicabilă de la intrarea în vigoare, iar forma anterioară (cota de 10%) nu poate fi ultraactivată fără o prevedere legală expresă. Pârâta arată că la 01.01.2024 a aplicat noua lege, bazată pe câștigul salarial mediu brut de 7.567 lei și cel net de 4.426 lei.

Pârâta solicită respingerea cererilor accesorii (actualizare cu inflația și dobândă legală), argumentând că nu sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile contractuale/delictuale (Art. 1530 Cod civil): nu există o neexecutare culpabilă sau defectuoasă din partea pârâtei (care a respectat legea în vigoare) și nu a fost dovedit un prejudiciu cert de către reclamant.

Pârâta consideră că solicitarea cumulativă a actualizării cu indicele de inflație și a dobânzii legale este contrară Legii nr. 223/2015 și ar produce o îmbogățire fără just temei a reclamantului.

Pârâta combate susținerea privind discriminarea, arătând că intervenția legiuitorului vizează toți beneficiarii de pensii de serviciu, iar diferența de tratament rezultată din aplicarea legii în vigoare la momentul pensionării (*tempus regit actum*) nu constituie o încălcare a principiului constituțional al egalității.

În ceea ce privește încălcarea principiului constituțional al egalității cetățenilor în fața legii, prin crearea unor discriminări, pârâta arată că norma criticată se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare.

Apreciază că în realitate, din analiza criticilor formulate, rezultă că reclamantul urmărește revenirea textelor de lege modificate la forma inițială, anterioară adoptării Legii nr.282/2023.

În consecință, reclamantul nu face dovada faptului că a fost supus vreunei forme de discriminare sau de tratament în sensul prevăzut de art.14 al Convenției Europene a Drepturilor Omului întrucât nu a prezentat o împrejurare din care să reiasă că alte persoane plasate în situații similare sau comparabile în materie, beneficiază de un tratament preferențial.

Așadar, în raport de aspectele prezentate, pârâta solicită a se constata că nu a avut loc nici o discriminare, impozitul pe venitul din pensii a fost calculat corect și legal din drepturile de pensie ale reclamantului, astfel că nu poate fi reținută vreo atitudine culpabilă a instituției pârâte.

Raportat la cererea de sesizare a Curții Constituționale a României cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.101 alin.(2) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pârâta lasă la aprecierea instanței oportunitatea, respectiv îndeplinirea condițiilor de admisibilitate privind sesizarea curții.

că soluția adoptată de legiuitor este în sensul că deciziile de admitere a unor excepții de neconstituționalitate pronunțate de instanța de contencios constituțional nu își produc efectele cu privire la legislația specifică în vigoare amintită mai sus, în alte condiții ajungându-se la afectarea siguranței circuitului juridic. Atât timp cât partea nu manifestă diligență și nu înțelege să ridice o excepție de neconstituționalitate în fața instanței competente, potrivit legii, și atât timp cât nu există o decizie de constatare a neconstituționalității publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dispozițiile legale aplicabile beneficiază de prezumția de constituționalitate. În momentul în care Curtea constată ca fiind neconstituționale aceste dispoziții legale, prezumția de constituționalitate este răsturnată, iar dispozițiile legale respective nu mai pot fi aplicate pentru viitor.

În ceea ce privește efectele unei decizii de admitere a excepției de neconstituționalitate, Curtea a reținut că decizia de constatare a neconstituționalității face parte din ordinea juridică normativă, prin efectul acesteia prevederea neconstituțională încetându-și aplicarea pentru viitor.

În aceste condiții, decizia de constatare a neconstituționalității se va aplica în privința raporturilor juridice ce urmează a se naște după publicarea sa în Monitorul Oficial al României, Partea I – *facta futura*.

Pârâta solicită respingerea acțiunii reclamantului, fie în baza excepției invocate, fie ca neîntemeiată.

În drept, pârâta invocă prevederile art.205 Cod procedură civilă, toate prevederile invocate prin întâmpinare.

Depune la dosar în apărare, în copie, următoarele înscrisuri: adresa nr.#####.04.2024 emisă de ##### de Pensii Sectorială a M.A.I., adresă nr. A24549/C49/R.V.I./I/A339/18.04.2024 emisă de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale – ##### Națională de Pensii Publice.

Prin sentința civilă nr. ###/22.05.2025, pronunțată în dosarul #####/115/2024, Tribunalul ##### Secția I civilă a admis excepția necompetenței materiale procesuale a completului C24 (0) – Civil din cadrul Secției I civile, complet specializat în soluționarea litigiilor de muncă a Tribunalului #####-#####, invocată din oficiu și, în consecință:

A declinat competența de soluționare a acțiunii civile formulată de către reclamant, în contradictoriu cu pârâta ##### de Pensii Sectorială a M.A.I, în favoarea Secției a II a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal a Tribunalului #####-##### – completul specializat în soluționarea cauzelor de contencios administrativ și fiscal.

Pentru a pronunța această soluția a avut în vedere următoarele aspecte:

În cazul de față, prin cererea de chemare în judecată, reclamantul ### #####, în contradictoriu cu pârâta ##### de Pensii Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne, solicită obligarea pârâtei la calcularea și restituirea sumelor reținute din pensie, în perioada ianuarie – decembrie 2024, cu titlu de impozit progresiv, efectuate în aplicarea art.101 Cod fiscal, astfel cum a fost modificat prin Legea nr.282/2023, suplimentar celor corespunzătoare cotei de impozit de 10% reglementate de art.64 Cod fiscal, precum și plata acestor diferențe actualizate în funcție de indicele de inflație și cu dobânda legală penalizatoare, începând cu prima reținere din pensie și până la executarea integrală a obligației principale.

Prin Decizia Curții Constituționale nr.724/2024 din 19 decembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.101 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial nr.91 din 31 ianuarie 2025, s-a constatat că dispozițiile art.101 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal sunt neconstituționale astfel cum au fost modificate prin Legea nr.282/2023.

Totodată instanța reține că acțiunea prezentă a reclamantului s-a întemeiat pe dispozițiile art.100-102 din Legea nr.223/2015 privind pensiile militare de stat.

În acest context, instanța constată că acțiunea de față, în fapt, are ca obiect solicitarea de acordare a unor despăgubiri pentru prejudicii cauzate prin declararea neconstituțională a prevederilor art.101 din Legea nr. 227/2015, în ce privește reținerea impozitului progresiv.

Așadar, competența de soluționare a prezentei cauze nu aparține completurilor specializate în soluționarea litigiilor de asigurări sociale, ci secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, în acest sens avându-se în vedere că finalitatea urmărită de reclamant prin prezentul demers judiciar este aceea de a obține restituirea unor sume reținute în temeiul dispozițiilor Articolului 101, Capitolul VI, Titlul IV din Legea nr.227/2015, așa cum a fost modificat de Articolul XVIII din Legea nr.282/19.10.2023, publicată în Monitorul Oficial nr.950/20.10.2023, cu titlu de cu titlu de impozit progresiv, obligații ce sunt incluse în mod expres, prin dispozițiile art.1 pct.11 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală în categoria creanțelor fiscale principale.

La rândul său, art.2 alin.(1) lit. c din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare prevede : „, Impozitele și taxele reglementate prin prezentul cod sunt următoarele sunt următoarele:c) impozitul pe venit ”.

În acest context, se reține ca fiind aplicabile, sub aspectul procedural al competenței materiale, prevederile art.10 alin.(1) din Legea nr.554/2004: „(1) Litigiile privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice locale și județene, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora de până la 3.000.000 de lei se soluționează în fond de tribunalele administrativ-fiscale, iar cele privind actele administrative emise sau încheiate de autoritățile publice centrale, precum și cele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora mai mari de 3.000.000 de lei se soluționează în fond de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel, dacă prin lege organică specială nu se prevede altfel.”

Ori, dispozițiile menționate instituie două criterii în funcție de care se stabilește competența instanțelor de contencios administrativ și fiscal: un prim criteriu, general, cel al rangului emitentului actului administrativ contestat și un al doilea criteriu, aplicabil în cauzele care privesc taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora, criteriu reprezentat de valoarea obiectului litigiului.

Aceste criterii nu se aplică simultan, ci, ori de câte ori litigiul dedus judecării privește taxe și impozite, contribuții, datorii vamale, precum și accesorii ale acestora, competența materială a instanțelor de contencios administrativ se stabilește în funcție de valoarea obiectului litigiului, fără a avea vreo relevanță, sub aspectul competenței materiale, rangul emitentului actului.

În raport de dispozițiile art.1 pct.11 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu cele ale Titlului V din Codul fiscal, conform cărora reprezintă creanță fiscală principală dreptul la perceperea impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, precum și dreptul contribuabilului la restituirea sumelor plătite fără a fi datorate și la rambursarea sumelor cuvenite, în situațiile și condițiile prevăzute de lege, instanța a apreciat că, în cauza de față, fiind vorba de un litigiu ce privește despăgubiri sub forma restituirii unor sume plătite cu titlu de impozit, este incident criteriul valoric de stabilire a competenței, reglementat de art.10 alin1 din Legea nr. 554/2004.

Întrucât din actele dosarului nu rezultă că valoarea sumelor vizate de cererea de chemare în judecată ar depăși pragul valoric de 3.000.000 de lei stabilit de textul de lege menționat, instanța a reținut că revine secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului competența materială de soluționare a prezentei cauze.

Astfel, reținând de asemenea că în cauza prezentă, nu au fost puse în discuție aspecte privitoare la stabilirea unui drept de pensie și nici neîndeplinirea, în fapt, de către pârâtă, a unei obligații de achitare a pensiei, Secția a II a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal a Tribunalului #####-##### este competentă din punct de vedere material procesual să soluționeze prezenta cauză.

de considerentele expuse și având în vedere dispozițiile legale mai sus menționate, în conformitate cu prevederile art. 132 alin. 1 Cod procedură civilă, a admis excepția de necompetență material procesuală a completul C24 (0) – Civil din cadrul Secției I civile, complet specializat în soluționarea litigiilor de muncă, invocată din oficiu și a declinat competența de soluționare a prezentei acțiuni, formulată de reclamantul #### #####, în favoarea Secției a II a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal a Tribunalului #####-##### – completul specializat în soluționarea cauzelor de contencios administrativ și fiscal.

2. Declinarea de competență a Tribunalului #####-##### și conflictul de competență:

Cauza a fost astfel înregistrată pe rolul Secției de Contencios administrativ și fiscal a Tribunalului #####-##### la data de 19.06.2025 sub nr. dosar #####/115/2024*, în vederea continuării judecării.

La termenul din 07.10.2025, instanța a invocat din oficiu excepția necompetenței materiale procesuale a instanței de Contencios Administrativ și Fiscal din cadrul Tribunalului ##### - ##### în soluționarea cauzei, rămânând în pronunțare asupra excepției invocate.

Prin Sentința Civilă nr. ####/07.10.2025 pronunțată de Tribunalul #####-#####, a fost admisă excepția de necompetență material-procesuală a instanței de contencios administrativ, invocată din oficiu.

A declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Secției I civile-completului inițial investit cu soluționarea litigiului de asigurări sociale.

A constatat ivit conflictul negativ de competență între Secția I civilă și Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal ale Tribunalului #####-#####, a suspendat cauza și a trimis-o spre competență soluționare Curții de apel Timișoara-Secția Contencios administrativ și fiscal.

Pentru a pronunța această soluție, a avut în vedere următoarele aspecte:

Conform art. 1 din Legea nr. 554/2004 orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public iar conform art. 2 alin.1 lit. f din același act normativ prin contencios administrativ se înțelege activitatea de soluționare de către instanțele de contencios administrativ competente potrivit legii organice a litigiilor în care cel puțin una dintre părți este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, în sensul prezentei legi, fie din nesoluționarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim.

Obiectul cererii de chemare în judecată este în legătură directă cu sumele de bani achitate cu titlu de pensie, reduse începând cu luna ianuarie 2024 ca urmare a aplicării impozitului prevăzut de art. 101 Cod fiscal. Demersul judiciar al reclamantului privește calcularea corectă și restituirea sumelor reținute din pensie, rețineri efectuate în aplicarea diferenței dintre cota de impozit progresiv calculat în baza art. 101 Cod fiscal, astfel cum a fost modificat prin Legea ##### și cota de impozit prevăzută de art. 64 din Codul fiscal, cu aplicarea actualizării și a dobânzii legale penalizatorii, până la executarea integrală a obligației principale.

În temeiul Legii 554/2004, instanțele de contencios administrativ sunt competente să judece doar litigiile care întrunesc două particularități: 1) una dintre părți este o autoritate publică și 2) conflictul are la bază un act administrativ tipic (actul administrativ unilateral) sau asimilat (refuzul nejustificat al autorității publice de soluționare a unei cereri privind un act administrativ sau de efectuare a unei anumite operațiuni administrative sau nesoluționarea cererii în termenul prevăzut de lege). Astfel, concluzia care se impune este aceea că instanțele de contencios administrativ nu judecă toate litigiile care implică o autoritate publică, ci doar litigiile care privesc acte administrative tipice sau asimilate.

Or, în cauză, s-a solicitat obligarea la calcularea corectă și restituirea sumelor reținute din pensiile reclamantului, rețineri efectuate în aplicarea diferenței dintre cota de impozit progresiv

calculat în baza art. 101 Cod fiscal, astfel cum a fost modificat prin Legea ##### și cota de impozit prevăzută de art. 64 din Codul fiscal, cu aplicarea actualizării și a dobânzii legale penalizatoare, până la executarea integrală a obligației principale.

Cererea reclamantului nu se subsumează niciuneia dintre categoriile reglementate în Legea nr. 554/2004 și nici prin alte legi speciale, pentru ca astfel, instanța de contencios administrativ să fie competentă în a soluționa acțiunea.

Dispozițiile Legii nr. 223/2015 prevăd: potrivit art. 100 „Jurisdicția în sistemului pensiilor militare de stat se realizează prin tribunale și curți de apel. Art. 101. - Litigiile privind stabilirea și plata drepturilor de pensii se soluționează în primă instanță de către tribunale. Art. 102. - Cererile îndreptate împotriva caselor de pensii sectoriale se adresează instanței în a cărei rază teritorială își are domiciliul ori sediul reclamantul. Art. 103. - Hotărârea tribunalului poate fi atacată cu apel. Art. 104. - Prevederile prezentei legi, referitoare la jurisdicția în sistemul pensiilor militare de stat, se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă și ale Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Art. 105. - Cererile în fața oricăror organe sau instanțe, precum și toate actele procedurale în legătură cu litigiile, având ca obiect drepturi ori obligații de pensii militare de stat sau de asigurări sociale, sunt scutite de taxă de timbru.”

Reclamantul nu a solicitat anularea unui act administrativ, nu a solicitat recunoașterea dreptului la o operațiune administrativă sau la un act administrativ. De asemenea, drepturile acestuia invocate prin acțiune nu au legătură cu perioada în care se afla în raporturi de serviciu cu pârâții, ci drepturile solicitate s-au născut odată cu ieșirea la pensie a acestuia.

Cererea reclamantului se adresează jurisdicției asigurărilor sociale pentru că vizează plata unor drepturi care s-au născut odată cu dreptul la pensie al acestuia. În caz contrar, în lipsa ieșirii la pensie, dreptul invocat prin prezenta acțiune nu s-ar fi născut.

Pentru aceste motive, a admis excepția necompetenței material-procesuale a Tribunalului #####-#####-Secția a II-a civilă și de contencios administrativ și fiscal și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Secției I Civilă - completul specializat în litigii de muncă și asigurări sociale inițial investit, a constatat ivit conflictul negativ de competență dintre cele două secții, a suspendat cauza și a trimis-o Curții de Apel Timișoara-Secția de Contencios administrativ și fiscal în vederea soluționării conflictului.

3. În deliberare asupra conflictului negativ de competență ivit, Curtea reține următoarele:

Acțiunea dedusă judecătii are ca obiect obligarea pârâtei ##### DE PENSII SECTORIALĂ A M.A.I. la calcularea și restituirea sumelor reținute din pensie în perioada ianuarie - decembrie 2024, cu titlu de impozit progresiv, efectuate în aplicarea art.101 Cod fiscal, astfel cum a fost modificat prin Legea nr.282/2023, suplimentar celor corespunzătoare cotei de impozit de 10% reglementate de art.64 Cod fiscal; obligarea pârâtei la plata acestor diferențe actualizate în funcție de indicele de inflație și cu dobânda legală penalizatoare, începând cu prima reținere din pensie și până la executarea integrală a obligației principale.

O acțiune care are ca obiect obligarea Casei de Pensii Sectoriale a M.A.I. la calcularea și restituirea sumelor reținute din pensie cu titlu de impozit progresiv (suplimentar cotei de 10%), actualizate cu dobânda legală, este de competența instanțelor de contencios administrativ și fiscal, având în vedere natura raportului juridic de drept material dedus judecătii, respectiv izvorul pretențiilor solicitate.

Obiectul principal al cererii este reprezentat de restituirea unui impozit (impozitul pe venit din pensii), ## ##### ## ##### #####, care includ soluționarea unor aspecte ce implică modalitatea de stabilire a impozitelor, se soluționează, de regulă, de către instanțele de contencios administrativ și fiscal. ##### reținerea este făcută de ##### de Pensii Sectorială, natura creanței este una esențialmente fiscală, iar nu una de drepturi și asigurări sociale.

Acțiunea vizează, implicit sau explicit, contestarea modului de calcul/reținere a impozitului, care are la bază un act sau o omisiune asimilată unui act administrativ (Decizia de pensie sau talonul de pensie care include reținerea, sau chiar refuzul de a restitui sumele). Competența specializată a instanțelor de asigurări sociale, conform dispozițiilor Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, se referă, în principal, la litigiile privind stabilirea și plata drepturilor de pensii, ceea ce implică soluționarea unor aspecte ce vizează calculul vechimii, cuantumul bazei de calcul, etc. În speță, deși pârâta ##### de Pensii Sectorială este o instituție din sistemul pensiilor militare, obiectul acțiunii vizează reținerea unui impozit pe venit reglementată de Codul fiscal, și nu o contestație veritabilă, stricto sensu, a dreptului la pensie militară sau a unui element de calcul specific pensiei.

menționat că prin Decizia Curții Constituționale nr. 724/2024 din 19 decembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.101 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial nr.91 din 31 ianuarie 2025, s-a constatat că dispozițiile art.101 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal sunt neconstituționale astfel cum au fost modificate prin Legea nr.282/2023.

În acest context, instanța civilă a constatat în mod corect că acțiunea de față, în fapt, are ca obiect solicitarea de acordare a unor despăgubiri pentru prejudicii cauzate prin declararea neconstituțională a prevederilor art.101 din Legea nr. 227/2015, în ce privește reținerea impozitului progresiv.

În atare situație, având în vedere că obiectul acțiunii este restituirea unor sume reținute cu titlu de impozit progresiv din pensie, litigiul se încadrează în categoria "litigiilor care privesc impozitele și taxele" conform celei de-a doua teze a Art. 10 alin. (1) din Legea nr. 554/2004.

Prin urmare, competența de primă instanță revine Tribunalului, Secția de Contencios Administrativ și Fiscal.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:

Stabilește competența de soluționare a cauzei ce formează obiectul dosarului nr. #####/115/2024* al Tribunalului #####-#####, în acțiunea privind pe reclamantul ###-#####, în contradictoriu cu pârâta ##### de Pensii Sectorială a Ministerului Afacerilor Interne, în favoarea Tribunalului #####-#####, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal-completul specializat în soluționarea cauzelor de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă.

nr. 113/2025 din 27.11.2025, cod RJ 2846632g3 (<https://rejust.ro/juris/2846632g3>)

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței, azi,
27.11.2025.

PREȘEDINTE,

#####-#####

GREFIER,

#####

Red.: B.R.T./Tehnored.: T.A./28.11.2025

3 com./28..11.2025

Se comunică cu părțile.